

Келинг, зикр ва дуо қиламиз! 10-дуо Таҳажжудга турганда ўқиладиган дуо

19:00 / 06.06.2020 1340

Ибн Аббос розияллоҳу анҳумодан ривоят қилинади:

نَمَاقًا إِذْ مَلَ سَوَّهِي لَعَلَّ يَلْصُقُ بِنَلَانَاكَ: لَقَامُهُ نَعْلُ لَلِأَيِّضِ رَسَابَعِ نَبَانَعِ
كَوْنِهِ فَنَمَوْضِرَّالْأَوْتَاوَمَّسَلَا مُيَقَاتِنَا دَمَحَلَا كَلْمُهُ لَلَا: لَقَامُ دَجَّهَتِي لِيَلَلِ
ضِرَّالْأَوْتَاوَمَّسَلَا رُونَا دَمَحَلَا كَلَو، نَهِيْفَنَمَوْضِرَّالْأَوْتَاوَمَّسَلَا كَلْمُ كَلْ دَمَحَلَا
قَحُّةً نَجَلَاو، قَحَّ كَلْ وَّقَو، قَحَّ كَلْ وَّقَو، قَحَّ كَلْ وَّقَو، قَحَّ كَلْ وَّقَو، نَهِيْفَنَمَوْ
مُهُ لَلَا، قَحَّ عَسَلَاو، قَحَّ مَلَ سَوَّهِي لَعَلَّ يَلْصُقُ بِنَلَانَا، قَحَّ نَوِيْبَلْأَو، قَحَّ رَانَلْأَو
كَلِيْلَاو، تَمَصَّاحُ كَبَو، تَبَّنَا كَلِيْلَاو، تَلَّكَوَتَا كَلِيْلَاو، تَمَّ آكَبَو، تَمَّ سَلَا كَل
تَنَّاوُ مَدَّقُمَلَا تَنَّا، تَنَّلَعَاوُ تَمَّ رَسَاوُ تَمَّ رَسَاوُ تَمَّ رَسَاوُ تَمَّ رَسَاوُ تَمَّ رَسَاوُ
دُوَادَابَاوُ أَلْأَسْمُحَلَاوُ هَاوُ. «هَلْ لَبَابُ الْوُوقِ الْوَلَوْحِ الْوَتَنَّا الْإِلَهِي الْرَحْمُومَلَا

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам кечаси таҳажжудга турсалар,
қуйидагиларни айтар эдилар:

«Аллоҳумма, лакалҳамду! Анта қоййимус-самаваати вал арзи ва ман
фиихинна. Ва лакалҳамду, лака мулкус-самаваати вал арзи ва ман
фиихинна. Ва лакалҳамду, анта нуурус-самавати вал арзи ва ман
фиихинна. Ва лакалҳамду, анталҳаққу, ва ваъдукалҳаққу, валиқооука
ҳаққун ва қовлука ҳаққун, вал жаннату ҳаққун, ва набиййууна ҳаққун ва
Муҳаммадун соллаллоҳу алайҳи васаллам ҳаққун вассаъату ҳаққун.

Аллоҳумма, лака асламту ва бика ааманту ва ғалайка таваккалту ва илайка анабту ва бика хоосомту ва илайка ҳаакамту, фағфир лии маа қоддамту ва маа аххорту ва маа асрорту ва маа аъланту, анталмуқоддимү ва анталмуаххиру. Лаа илааҳа иллаа анта ва лаа ҳавла ва лаа қуввата иллаа биллааҳ».

Бешовларидан фақат Абу Довуд ривоят қилмаганлар.

Дуонинг маъноси: «Аллоҳим! Сенга ҳамд бўлсин. Сен осмонлару ер ва улардаги кимсаларни қоим қилувчисан. Сенга ҳамд бўлсин. Осмонлару ернинг ва улардаги кимсаларнинг мулки Сеникидир. Сенга ҳамд бўлсин. Сен осмонлару ернинг ва улардаги кимсаларнинг нурисан. Сенга ҳамд бўлсин. Сен ҳақдирсан. Ваъданг ҳақдир. Мулоқотинг ҳақдир. Сўзинг ҳақдир. Жаннат ҳақдир. Дўзах ҳақдир. Набийлар ҳақдир. Муҳаммад соллаллоҳу алайҳи васаллам ҳақдир. Соат (қиёмат) ҳақдир. Аллоҳим! Сенга таслим бўлдим, Сенга иймон келтирдим, Сенга таваккул қилдим, Сенга қайтдим, Сен ила хусумат қилдим. (Сен берган ҳужжатлар ила душманларинг билан тортишдим.) Сенинг ҳукмингга юрдим. Бас, менинг аввалу охир, сиру ошкор қилган нарсаларимни мағфират қилгин. Олдинга сурувчи ҳам Ўзингсан, охирга сурувчи ҳам Ўзингсан, Сендан ўзга ҳеч қандай илоҳ йўқ! Ва лаа ҳавла ва лаа қуввата илла биллааҳи».

Таҳажжудга турганда Оли Имрон сурасининг охирги ўн оятини ўқийди.

Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам кечаси турганларида Оли Имрон сурасининг «Иннаа фии холқис-самаваати вал арзи вахтилаафил-лайли ван-наҳаари ла-аятин лии уулил-албааб» деб бошланувчи сўнгги ўн оятини ўқиганлари маълум. Биз ҳам кечаси таҳажжуд намозига турганимизда ушбу ояти карималарни ўқисак, у зотга эргашган бўламиз.

«Нақшбандия: вазифалар, зикрлар» китобидан